

◆ L'autor de *L'Acollidora* presentarà una mostra antològica del 5 de març al 28 d'abril a la S-2

Arranz-Bravo reapareix a la Tecla

ROSA SALGUERO

El pintor i escultor barceloní Eduard Arranz-Bravo, autor de *L'Acollidora*, símbol de L'Hospitalet, exposarà a l'espai S-2 del Centre Cultural Tecla Sala una mostra antològica amb obres que abasten del 1967 fins l'actualitat. Per primer cop, del 5 de març al 28 d'abril, es podran veure els seus últims treballs, realitzats en els darrers mesos, un conjunt de set olis de gran format i una peça de bronze.

La mostra recull un centenar d'obres, entre olis, bronzes i pintures sobre paper, seleccionades per la crítica d'art Maria Lluïsa Borràs. Amb aquest antològica, Arranz-Bravo reapareix dins el circuit d'art de Barcelona després de realitzar la seva darrera exposició al Palau Robert al 1989. D'aleshores ençà, l'artista ha concentrat les seves mostres a l'estranger, especialment a Alemanya, Estats Units i el Japó.

El pes de l'exposició rau en els treballs fets a partir de 1985. Una gran part d'aquestes obres, precisament, no han estat exposades mai al país, únicament a l'estranger. Un altre apartat important serà la col·lecció de bronzes de l'autor, la qual tampoc havia estat mostrada abans al complet. Entre aquestes peces es troba una reproducció en format petit de *L'Acollidora*, realitzada al 1985 per encàrrec de la nostra ciutat. L'original es troba instal·lada a la Rambla de Just Oliveras i s'ha convertit en el símbol del caràcter acollidor de L'Hospitalet i els seus ciutadans. La seva safata entre les mans representa la ben-

Eduard Arranz-Bravo reapareix a la Tecla després de més de sis anys sense exposar a Catalunya

vinguda que la ciutat ha donat i dona encara als forans.

Una extensa obra en homenatge a la vida

La majoria dels treballs que es veuran a la Tecla són de gran format i en tots ells s'identifica la inquietud de l'artista pels temes relacionats amb la vida. "Sento una gran passió per la humanitat i tot el que implica, és a dir, una humanitat entesa en la seva màxima ex-

tensió. A les meves obres recullo tot el que representa la vida, fins i tot la mort", apunta Arranz-Bravo. L'autor també confessa que el seu art ha rebut totes les influències possibles: "la persona forma part del corrent del riu que és la vida i per tant arrossega tot el que se li posa per davant, tota la història de la pintura, de l'art. És un error classificar-se dintre de quatre parets."

Eduard Arranz-Bravo va néixer a Barcelona l'any 1941. En el batxillerat va ser suspès en dibuix; el

professor l'acusava de calcar els treballs. No serà fins el 1958 quan a París comença a pintar, de forma ininterrompuda, quadres radicalment abstractes. En els seixanta estudia a l'Escuela Superior de Bellas Artes de San Jorge de Barcelona on fa amistat amb artistes de la seva generació, com Robert Llimós i en especial amb Rafael Bartolozzi, a qui li uniria més tard una dècada d'activitat professional molt intensa. Segons diu, aquestes amistats és el fet que més recorda

« La mostra inclou un centenar de peces, moltes inèdites al nostre país

del temps que va passar a l'escola.

Al 1967 la seva pintura pateix un canvi radical, entrant en el corrent que els crítics van anomenar 'nova figuració', uns termes que ell detesta. Del setanta al vuitanta desenvolupa una activa etapa al costat de Bartolozzi. Seran deu anys d'exposicions, publicacions, actes, disseny i molta pintura exterior. Al 1985 es trasllada als seus estudis de Cadaqués on concep *L'Acollidora*, per encàrrec de l'Ajuntament de L'Hospitalet. A final de la dècada dels vuitanta pinta la seva coneguda serie dels *Pantocrator*, mentre conrea una gran promoció a l'estranger.

Fins ara, el seu art ha passat per un informalisme que ha derivat en un surrealisme lligat al pop art. Importants exposicions col·lectives (per exemple al 1968 amb Bartolozzi a la Gerad Sala) o individuals (com l'antològica a la Sala Gaspar de Barcelona al 1983) així com diferents premis (medalla d'or en la Biennal Internacional d'Eivissa) l'avalen.

El Noi del peix de Solanic retorna als carrers de la ciutat

PILAR GONZALO

L'escultura *Noi del Peix* de l'artista Rafael Solanic està instal·lada des del passat dia 8 als jardins de la Pau, situats al carrer de Famadas i el passeig de la Campsa, entre els termes municipals de L'Hospitalet i Cornellà. Es tracta d'una reproducció en bronze que s'ha pogut fer gràcies a una iniciativa de l'associació Gent de Pau de la nostra ciutat, que va promoure una subscripció popular. Fins fa aproximadament cinc anys havia una reproducció en gres de l'escultura a la plaça de la Remunta, al barri del Centre. La peça es va fer malbé durant les obres de remodelació de la plaça. Arran d'aquest fet, Gent de Pau va emprendre la iniciativa de retornar l'escultura al carrer. Un cop feta, l'associació va demanar a l'Ajuntament de Cornellà la seva instal·lació als Jardins de

la Pau, a escassa distància de la seva anterior ubicació.

L'alcalde de L'Hospitalet, Celestino Corbacho, va ressaltar precisament el lloc on s'ha instal·lat el *Noi del Peix*, a la frontera amb Cornellà. Per Corbacho aquest acte, a més de restituir l'escultura, tenia un altre objectiu, "fer d'unió entre dues ciutats i simbolitzar la pau, que s'ha d'aconseguir amb la convivència i la tolerància". L'alcalde també va demanar respecte pels espais públics, com una manera de fer cultura, ciutat i pau.

Per la seva banda, l'alcalde de Cornellà, Josep Montilla, va manifestar que va acceptar la proposta de Gent de Pau per instal·lar l'escultura als jardins, per demostrar que, contràriament al que es diu, un territori fronterer no és una font de problemes. L'acte conjunt representava, per Montilla, un petit homenatge a Rafael Solanic, que

Les primeres autoritats de L'Hospitalet i Cornellà van presidir la inauguració

treballava a Cornellà i vivia a L'Hospitalet i significava també "una demostració de col·laboració entre les dues poblacions i de recolzament a una iniciativa de la societat civil".

Al costat de l'escultura, ara restituida a la ciutat, l'Ajuntament de

L'Hospitalet va plantar una olivera, símbol de la pau i la tolerància, dues paraules prou esmentades durant l'acte presidit pels alcaldes de L'Hospitalet i Cornellà i els representants de Gent de Pau, promotora de l'acte.

Rafael Solanic va morir el 1990.

L'any passat es van fer cent anys del seu naixement. Aquesta data es va commemorar amb una exposició antològica de l'escultor a la Tecla Sala que va estar oberta fins el gener. Durant tot l'any 96 es repetiran els actes en homenatge a l'artista.